

ODARCIE (4) sb n

o oraz a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N odarci(e) (1). ◇ G odarcia (1). ◇ A odarci(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Oderwanie szybkim ruchem zewnętrznej powłok; *laceratio Mącz* (2) : *Laceratio, Odarcie/ Oszárpanie. Mącz* 181c; [odzieranie et odarcie/ *Detractio, excoriatio. Volck Ooo3v*].

Wyrażenie: »odarcie odzienia« (1): rany łie włsytki odnowily/ iijż krew łnich ciekla/ dlá odarcia onego odzienia/ ktoreé bylo przywrzalo ze krwią ku cialu/ a także nág łtál dlugą chwile Iezus mily *OpecŻyw* 138.

a. [O skórze: Odarcie łkory w obrażeniu *SienHerb B#2v*.]

2. Uszkodzone miejsce na ciele, zranienie (1) :

Szereg: »sparzelina i odarcie« (1): Z ocztem rospufzczone [łajno wołowe]/ na łparzeliny y na odarcie gdi nim obłóży iest barzo dobre. *FalZioł* I 144c.

3. Brak okrycia, nagość [czyje] (1) :

Szereg: »nagość a odarcie« (1): A gdy ie [Adama i Ewę] grzech odarł z oney niewinności ich/ iuż poználi nagość á odarcie łwoie. *RejAp* 45.

Synonimy; 1. oderwanie; 3. nagość.

Formacje współrdzenne cf DRZEĆ.

Cf **OB**DARCIE, **OD**DARCIE, **ODR**ZEĆ